

VOL. 25. ÉV

1927 január 15.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 2. SZÁM

FARSANG

— Hej, Kédi, itt a farsang! Most már érdemes magyarnak lenni.

TAPOSÓ MALOMBAN

Irta: KEMÉNY GYÖRGY

Visszajöttem...

A pántlikás babér ott búsul a falon;
Köröttem zakatol a taposó malom,
Nyöszörög az Élet.
Görnyedő cselédek
Hurcolják a nehéz, térdrogyasztó jármot;
Tapossák a malmot, míg a véres vámot
Kiveszi belőlük fősvénykezű molnár,
Kit Életnek nevez a lihegő pára
S miközben robotját ólomlábon járja:
Egymásba lép durván mindegyik malomnál.

Messzi jártam...

Ami kevés hímport felszedett a lélek:
Letörölte itt a csontoskezű Élet
Egyetlen huzása.
A malom zugása
Túlharsogott vadúl orgonát s harangot;
Nem tűr maga mellett semmi olyan hangot,
Mi embervoltára biztatná az Embert.
Taposni! Taposni! Ez a jelszó járja
És az ember-állat nyikorgó jármára
Ujabb nyak vár akkor, ha taposni restelt.

Zúg a malom...

Beleállok én is, taposom majd én is;
Verejték hull bőven, néha csurran vér is.
De vajjon ki bánja?!
Vesszen a hitványa,
Az maradjon tovább kenyeres járomban,
Kinél kisebb a szív, ámde több izom van.
Taposni! Taposni! Eltaposni végig:
A szívet, a lelket, férfit s asszonynépet!
Mert ki a malomban másra rá nem lépett:
Izmos járomhordók gúnyosan kinézik.

*

Tapossunk, emberek! Hulljon köny is, vér is!
Egy-egy sírgödröt csak kitaposunk mégis.

BETEGSÉG

Kohnné részvétét fejezi ki Grűnnének férje halála alkalmával és utána megkérdezi, hogy voltaképpen milyen betegsége is volt a férjének.

— Őszintén szólva, nem is tudom biztosan, — feleli Grűnné — de az orvosunk azt mondja, hogy nem volt valami veszedelmes.

CSEKÉLYSÉG

A főnök rajtakapja egyik gyakornokát, amint az egy könyv fölé hajolva mélyen alszik. Nyomban felkelti és rákiabál:

— Maga lusta, hanyag fráter, el-sején mehet.

A gyakornok bosszusan visszaszól:

— Maga engem ezért keltett fel?

VEGYES HIREK

A japánok ura kodója meghalt és a japánok közül többen felmetszették hasukat a gyász jeléül. Régebben más országok uralkodói nem várták be halálukat, hanem ők hasították fel a "derék" alattva őket. "Ahány ház, annyi szokás".

Szenzációs találmányról beszélnek. Állítólag már látni is fogjuk a beszédet. No, még csak az kelet, hogy ne csak helljuk, ne csak szagoljuk, de még lássuk is a beszédet. Még csak ez keletett!

A legitimisták napja lealkonyult Magyarországon. Nemrégiben még nagyokat ettek és még nagyobbakat mondtak "Ottó király" nevenapján, de azóta megvátozott a helyzet és keserűvé lettek a legitimista falatok.

Bethlen miniszterelnök nem hiában székely, mert megmutatta, hogy nagyon nehéz tulajrni a "góbé-eszén".

Az "isteni" Zsazsa rá se fűtyült a bridgeportiakra, akik most nagyon hangosan szónokolnak az i letlenség miatt, de Zsazsa erkölestana szerint: "Péni beszél, Bridgeport ugat."

Magyarországon baj van az új pénz miatt. Állítólag rosszul nyomták az új pénzt és így a közönségnek nem igen kel a pengő. A baj talán inkább ott van, hogy akik hozzászoktak a százezrekhez és milliókhoz, most elvannak keseredve, mert a kiszebükben is elfér a vagyonuk.

Coolidge e nők tiltakozik az amerikai flotta kibővítése ellen, mert a repülőgépek korában vajmi keveset számít a flotta s minél több hadi hajója van egy országnak, annál szerenesétlenebb flottás.

Hallgassa meg Kemény György mozgóképes előadását Magyarországról és sok kedves régi emlékével ta'álkozik.

JÓ HEYEN KERES FELESÉGET

— Hát maga megint itt van, Kovács? Lássa, magának meg kellene házasonia, hogy tisztességes ember legyen.

— Szivesen, igazgató ur. Nem volna itt épen a tömlőben valami nekem való feleség?

VIDÉKI KRÓNIKA

WEST VIRGINIA egyik magyarlaktá helyén e kellett mennie valahová a miszisznek, de hogy több burdosa volt, hát megkérte az egyiket, hogy főzzön valamit ebédre. A bodi vállalta a szakácságot, megfogott egy kövér kacsát az udvaron és leölte. Eddig rendén lett volna a dolog, de amikor a kaesa megtisztítására került volna a sor, a bodinak sehogyse ment a pucolás és azért rászólt a többiekre, hogy segítsenek neki. Hozzá is láttak mindnyájan a kopasztáshoz, de hamar elfogyott a türelmük és az egyik azt indítványozta, hogy ne kinlődjának tovább azzal a döggel, hanem nyuzzák meg. A tanácsot e fogadták és megnyuzták a boldogtalan kacsát. De most nagyon mérgesek a bodik, ha valaki megszólítja őket, hogy menjenek el kacsát nyuzni.

Masontown-ban (W. Va.) polgár lett az egyik bodi és ennek öröme elhatározták négyen, hogy elmennek vadászni és addig nem is mennek haza, míg négy-öt kacsát nem lönek. Az út hosszú és fáradalmas volt, de azért nem esüggedtek a vadászok, akik a ig érték a kékvizü, náddal szegélyezett tóhoz, máris észrevett egyikük valamit a ködös vizen és odasugta a másiknak:

— Testvér, én mán látok egyet!

Kapta is mindjárt a mordályt, odacélt a vizen bukdácsoló kacsára és azután eldurant a fegyver. Mikor a füst eloszlott, a kaesa még mindig ott bukdácsolt a vizen.

— Testvér, ezt nem trafá'tad el — szólalt meg a másik bodi — így kell löni.

És durr . . . Lőtt egy nagyot. A kaesa még egyre bukdácsol a vizen.

— Meglátszik, hogy nem voltak katonák — szóit a harmadik bodi és ő is rápörkölt a kacsára.

Ujból csak a régi nóta. A bodik erre dühösek lettek és mind a négyen célba vették a vadkaesát, de újabb eredmény nélkül.

Végre is megállapodtak abban, hogy vagy süket az a kaesa, vagy pedig megsebesítették és így nem tud elrepülni. A legöregebb bodi azt indítványozta, hogy miután a közelben van egy esónak, meg kell azt keresni és így elevenen viszik haza a kaesát, s annál nagyobb öröme lesz majd a miszisznek.

Meg is találták a esónakot, beveztek a tóra, óvatosan megközelítették az uszkáló barnaságot s mikor egész közel értek hozzá, utána kaptak mind a négyen és akkor vették észre, hogy ők nem vadkaesára lövöldöztek, hanem csak egy ócska oláh boeskorra.

Megszólalt az egyik bodi nagy mérgesen:

— No, a frász fogjon meg, belőled mán csak nem eszünk! — és dühösen belevágta a vízbe az ócska boeskort, amit valósággal rostává lövöldöztek.

A bodik óvatosan körülnéztek, hogy nem látja-e őket valaki és szentül megfogadták, hogy nem vadásznak soha többet boeskorra.

JOGTUDOMÁNY.

— Már megint megverték egy pár zsidó egyetemi hallgatót.

— És hol történt ez az égbekiáltó jogtalanság?

— A jogi karon.

IRTÓ POLOSKA

Egy pesti poloskairtóhoz beállit a híres könyvügynök és Jókai regényeket kínál neki:

— Kérem, önnek kutyakötelessége támogatni a magyar irodalmat, vegyen egy sorozat Jókait.

— Nem kell.

— Ez nem szép öntől. Ha magától függne, a magyar írók mind éhenhalhatnának.

— Nem kell.

A könyvügynök látván, hogy minden kapacitálás hiábavaló, indult ki felé, de az ajtóból még visszaszólt:

— Mondja kérem, mi is a maga foglalkozása?

— Poloskairtó vagyok.

— Az tévedés.

— Miért?

— Mert maga nem poloskairtó, hanem egy irtó poloska.

AZT HITTE.

Egy idegen ur gunyos megjegyzéseket tesz Kohnra a villamoson. Mikor aztán leszáll az idegen, Grün ingerülten rászól Kohnra:

— Igazán nem értelek tégedet. Hogy engedhetted meg, hogy egy ismeretlen ember ilyen hangon beszéljen veled?

— Ismeretlen? — csodálkozik Kohn. — Én azt hittem, hogy te ismered.

A NIAGARÁHOZ VALÓ KIRÁNDULÁSOK

alkalmával, ha Buffalo városát és a világhírű Niagara Falls-ot felkeresi ne feledjen el betérni a Riverside Park sakán levő magyar vendéglőbe, a vendéglőben elsőrendű frissítőket kaphat és figyelmes kiszolgálásban részesül.

SZÓKA IMRE s FIA

2809 Niagara St. Buffalo, N. Y.

MAGYAR TEMETKEZÉSI

VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEGFENYEBB TŐL A LEGEGYSZERŰBIGIN A LEGJUTÁNYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

Krónikás adomák

FEJBŐL, FEJBŐL!...

Egy nyitrai választáson gyöngyfejú kis legény lépett fel képviselőjelöltnek. Még a programbeszédét sem tudta bemagolni, füzetet szorongatott a kezében s abból olvasta föl az emelkedtebb passzusokat.

Amikor már harmadszor is beletekintett a könyvbe, a hallgatóságból odakiáltott neki valaki, a maga felvidéki magyarságával egy választó:

— Fejbul, fejbul, könyvbul in is tudom...

BECSTELENSÉG.

Egy békebeli választás előtt két parasztember beszélgetett az utcán.

— Hát tudja-e kend — kérdezte az egyik — mit mondott tegnap a csacsihasu Bráner?

— Nem én. Mit?

— Hát azt, hogy ű csak öt pengőér szavaz.

— Ölég böcstelen embőr!

— Hászén talán inkább esze van néki.

— Böcstelen, ha mondom. Mer senki le ne szavazzon tizenöt pengőn alul!

A KÖDMEN.

Meszlényi Lajos képviselő volt a régi világban. Demokratának vallotta magát, de azért mégis csak nagyságos ur volt és — mint mondani szokta — nem szerette a ködmenszapot.

Ez a mondása fülébe jutott a mezőkeresztési matyóknak. Épp egy választáskor, mikor Meszlényi ott igen buzgón korteskedett. Olyan buzgón korteskedett, hogy össze-vissza ölelte és csókolta a tisztelt polgártársakat. Egy öreg matyó azután, akit javában ölelgetett, odamondta neki: — Ugy-e nagyságos ur, jószagu most a ködmen?

A POLITIKA.

Szontagh Pálnak nagyon panaszkodott egyszer egy fiatal politikus, hogy

sehogysem tud boldogulni a közéletben s most is csufosan megbukott a választáson.

— Ez azért van, édes öcsém — mondta neki az öreg ur — mert rossz politikus vagy. Mindig kimondod azt, ami a begyedben van. Már pedig tudnod kellene, hogy a politika mestersége tulajdonképpen az elhallgatás. Lásd, én is sokkal többre vihettem volna az életben, ha nem jár el mindig a szám...

— Bizony — mondta a fiatalember — még miniszter is lehetett volna, kegyelmes uram.

Szontagh Pál feddő pillantást vetett rá:

— No lásd, öcsém, például ezt sem kellett volna mondanod!

PÁRTOLJUK A MAGYAR IPART!

Szegeden programbeszédet mond az egyik jelölt. Beszél a magyar ipar pártolásáról is:

— Igen, uraim, adjunk jó példát a népnek. Vásároljunk a magyar kereskedőtől, szerezzük be szükségleteinket a magyar iparostól s ne forduljunk a külföldre. Ami engem illet, hét év alatt, amióta a vármegyében ügyvéd vagyok, idevaló kereskedőktől, iparosoktól vásároltam mindent és...

— És most is adós velem! — vág szavába egy iparos, aki érdekelve volt a héteztendei vásárlásokban.

KÉTSZER ANNYIT AD.

A vizaknai választáson történt, amikor a választás már a vége felé közeledett. Kiderült, hogy Markbreit Gyula dr. ivén éppen annyian szavaztak le, mint Kozma Aurél dr. nemzetiségi jelölt ivén. Viszont még kilenc magyar választópolgár nem szavazott. A mandátum sorsa ezeknek a kezébe volt letéve.

Az alkotmánypárt titkára fölkereste ezt a kilenc embert és megkérdezte, miért késnek?

— Hát azért, instállom, — szölt az egyik, — mert az oláhra szavalunk, ő sokat ad.

— No már ezt a csunyaságot ne cselekedjék meg De ha már így áll a dolog, Isten neki, én kétszer annyit adok, mint Kozma dr. Itt a kezem!

A kilenc magyar erre Markbreitra szavazott, aki így "meg is lett". Erre nyomban a választás után beállítottak a titkár lakására.

— Mivel szolgálhatok? — kérdezte a titkár.

— Hát eljöttünk a summáért. Az ur azt mondta, hogy kétszer annyit ad, mint Kozma.

— Ezt állom is. Hát mennyit adott Kozma?

— Ő nem adott semmit.

— Hát akkor én kétszer annyit is adok! — szölt a titkár és faképnél hagyta őket.

A másoké s a magunké

Irta: OLÁH GÁBOR

A mások élete: pompás,
A mások harca: rontás,
A mások szelleme: láng;
A mások szeme: kék tűz,
És gyújt ha felénk tűz,
S éget, ha lehull reánk.

A mi életünk: az az áldott!
Harcunk: világokat megváltott,
Ragyogó nap: a szellemünk.
Szemünkben örök csillagok égnek,
Mélyiségei: mennyei kékek,
Angyalok tábora jár velünk.

A mások rónája: oly kicsi, véges.
A mások hegyorma: messze az éghez.
A mások tengere: gyűszűbe zárt.
A mások virága: egy hervadandó.
A mások ereje: olyan mulandó.
A mások szent kardja: hóhéri bárd.

A mi rónánk: oly végtelen tág,
A mi hegyormunk: az egekbe vág,
A mi tengerünk: az örök Óceán.
A mi virágunk: a csodák virága,
A mi erőnk: világot ölel magába,
A mi kardunk: szent fény a harc fokán.

Örök egy önzés, bűvös palástod
Ha ránk borul: oly szentek vagyunk.
Szemünk: magadban az egy Istent imádog

S istenné teljesül roppant Magunk.
Önbecsülésünk csalfa délibábja
Főlemeli porból csöpp semmiségünk,
Porszemeinket az égre dobálja,
S mi óriások lángjában égünk.

FOGALMAZÁSOK

BOLDOG UJ ÉVET!

BÁR NEM HELYESLEM

Hogy Szilveszterkor ujév ne legyen,
Az tejjességgel lehetetlen,
Mert másnap van január elseje,
És ez ugyebár egy másik esztendő eleje?

Igaz, de mér örülünk mind valahány,
Vének és ifjak, legények és lány—
Ok, hogy elmúlt egy esztendő,
És hogy egy másik mingyárt következő?

Hisz egy évvel újra vénebbek vagyunk,
Holott fijatalságba lenni a vágyunk,
És valljon elég ok-e ez arra,
Hogy mulassunk és ne gondojjunk másra?

Nem tudom fölfogni eszemből kifojólag,
Hogy miért örülünk Dec. 31-én ujólag.
Én még sose láttam oj embert aki
Akár szegény, akár gazdag valaki

Hogy aszt mondta és ammellett a szeme ragyog,
No hálisten egy évvel megint vénebb vagyok.
De hát ojan a ti okos logikátok
Erre vonatkozólag, mint saját magatok.

De láttya lelkemet mindenkinek Atyja,
Ne vegye magára, kinek se inge se gatyja
Az én megrovásom. Azért mégis kíván
Boldog uj esztendőt én, Fazék István.

UTÓVERS

De ha Szilveszterkor egy jó "magyar" szokás,
Én is megtartom, mert az már más.
A magyar szokás egyike ami
Legszebb!
Azért megörzeni
Magam is hiven i-
Gyekszek.

F. I.

("Az Uj Világ"-ból)

KÜLPOLITIKA KOHNÉKNÁL

Kohn felnéz az ujságból és így szól:

— Kiváncsi vagyok, hogy megkapjuk-e azt a Spalatót?

— Én arra a paletóra vagyok kíváncsi, amit ígértél nekem, — mondja Kohné.

MEGFELELT.

Egy ur megszólít az utcán egy kis csibészt, aki cigarettázik.

— Tudod-e, fiam, mi lesz egy olyan gyerekkel, aki korán cigarettázik?

— Hogyne, — mondja a csibész — minden számár ember ostoba kérdés-ekkel kinozza.

NEM ILLIK

A mostani választásoknál történt, hogy egy lapszerkesztő fellépett képviselőnek. Nagy pártja volt, megkedvelték és valószínűnek látszott a győzelem. Egy reggel azonban hozzávakodott a főkortese. Hümmögött, hámmogott, köszöriülte a torkát, szemmeláthatólag valami kényes, nem-szeretem-kérdést akart kibökní. Végre is nagynehezen megszólalt:

— Jól tudja a nagyságos ur, hogy mi a tűzbe mennék érte. Azért ne tessék hát megharagudni, ha megkérdeznék mégis valamit.

— Ki vele!

— Nem az én véleményem, hanem az emberek azt suttogják...

— No, mi az?

— Nagyon kérem, nagyságos ur, ne tessék megsértődni... Az emberek azt beszélík, hogy a nagyságos ur netalán tán izráelita.

— Igen. De mondja, barátom, baj az, vagy szégyen, ha az ember zsidó?

A főkortés zavarba jött és hosszu gondolkodás után mondta:

— Bajnak nem baj, szégyennek se szégyen, dehát, tetszik tudni — nem illik.

RÉGI

Kohné uj ruhát csináltat s mikor felpróbálja, megkérdezi az urától:

— Adolf, milyen vagyok az uj ruhámban?

Kohn oda se néz és halálos elkese-redettséggel szól:

— Régi.

VIDÉKI HIR.

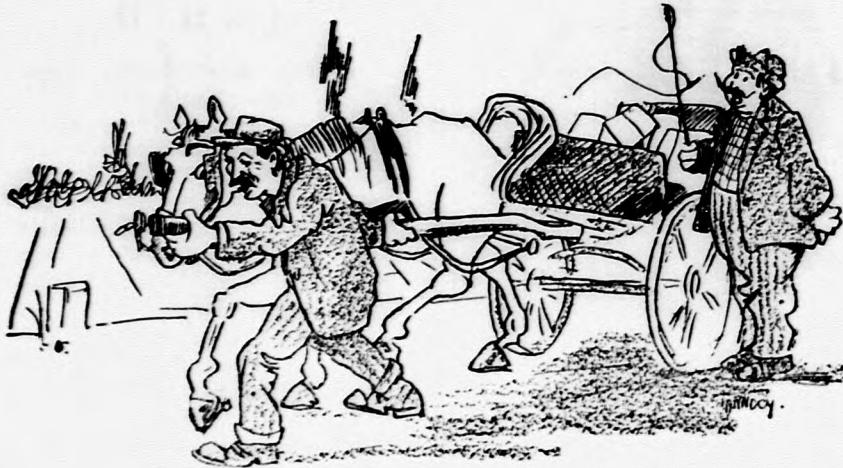
Évekkel ezelőtt egyik vidéki városkában egy majom megharapta a gazdáját, aki történetesen régi 48-as honvéd volt. A helyi lap erről az eseményről a következő címmel irt egy riportot:

SAJÁT MAJMA ÁLTAL MEGMART
NAGY IDŐK TANUJA

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-től
este 8 óráig. Vasárnap 2—5 óráig.

PETRÁS LAJOS
ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS
Irodái:
1040 Guardian Building
8917 Buckeye Road
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
CLEVELAND — OHIO

HOMESTEADI HOLMIK

KARÁCSONYFAT vett az egyik homesteadi miszter, fel is díszítette, de mikor megmutatta a fiának, hát annak bizony nem igen tetszett és ezt ki is jelentette kereken, sőt hozzátette még azt is, hogy ő megérdemelt volna szebb karácsonyfát, mert elég holdvilágot szállított a "kosz cimereknél." Ezért azután mérges lett a miszter és az egész családot felzavarta az "apsztészre" és egyedül maradt a karácsonyfa mellett. "Ha nem kell a fa senkinek a családban, akkor feldiszitem magamnak" — morogta a miszter és hozzáfogott a karácsonyfa díszítéséhez.

Egy csomó kolbászt, hurkát meg néhány hasáb paprikás szalonnát akasztott a fára, azután pedig odatett a fa alá egy gallon mérgest és így ünnepelt a miszter egymagában. Minél jobban fogyott a ködmönlé, annál szélesebb kedve lett a miszternek és egyszer csak elkezdett mindenféle karácsonyi énekeket énekelni s közben nagyokat nyelt a butykosból, de csak úgy bap-tistásan, hogy senki ne lássa.

A szomszédok azonban nem tudtak aludni a miszter széles kedve miatt, odaálltak az ablaka alá és ugyan gyönyörködtek abban, hogy miként dicséri a Jézuska születését a jókedvű miszter, aki közben felment az emeletre a misziszéhez és rá akarta venni, hogy nézze meg a gyönyörű karácsonyfát. De hogy kikoszarozta a miszisz, csak annál mérgesebb lett a miszter és csak annál inkább fogyasztotta a ködmönlevet úgy, hogy egyszer csak a karácsonyfával kezdett táncolni és a szomszédok csaknem megpukkadtak a nevetéstől.

A fiu bánatában szép csöndesen lesomfordált az emeletről, hogy megnéze a hangos ünneplést, de nagy volt a meglepetése, amikor meglátta, hogy a papája csak úgy a fáról eszi le az

egyik szál kolbászt és harapás közben a fa lombját is fogyasztja a kolbász mellé. A gyerek rémülten szaladt fel az "aptészre" és felkiabálta a mamáját:

— Mama, keljen fel, mert apa mind megeszi a karácsonyfát a kolbással.

A miszisz hamarosan leszaladt és megállapította, hogy igaza van a gyerekeknek, mert a karácsonyfa lombjától csak úgy folyt a zöld lé a miszter szájzsögeiből. Rákiáltott a falatozó miszterre:

— Mi bajod van, tán megbolondultál?!

De a miszter nemsokat törődött vele, hanem tovább kosztolt s erre a miszisz megfenyegette, hogy bejelenti a dolgot a prédikátor testvérnél.

— Rá se rántok — vélekedett a miszter — nem félek én senkitől, mert legény vagyok a talpamon.

Mikor a miszisz látta, hogy hasztalan itt minden szidás és ijesztés, elkecseregetten szólt oda a kérődző miszternek:

— No, ezért kár vót otthagyni a régi vallásunkat, mert abban se ittál többet.

Az egyik homesteadi misztert felkereste a komája, hogy az István nevű komát felköszöntse, amit igen értékel az István nevű koma, aki a vendég komát ezért a megemlékezésért meg akarta traktálni egy kis jó ködmönlevél, mert az mindig kijár a felköszöntő bodinak. Ha ez nem volna, talán ki is mennének divatból a népszerű felköszöntések. Mikor befejezte mondókáját a vendégkoma, a másik koma mindjárt eltűnt és nemsokára visszatért egy nagy fene üveggel. Ennek láttára a vendégkoma igen kezdte nyalni a száját, mert gondolta, hogy most már minden rendben lesz. Pedig tévedett, mert egy kis

kllemetlenség akadt. Amint ugyanis a vendéglátó koma töltött egy jó pohárával a dikciózó komának és kínálta, hogy igya meg, a vendégkoma azt felelte, hogy jó kézben van, tehát igya meg az első pohárával a kináló koma. Ugyis történt; a kináló koma felhajtotta a pohár italt, de ahogy lenyelte, igen savanyu pohárát vágott. A vendégkoma mindjárt érdeklődni kezdett, hogy mi a baj? Talán rossz helyre ment? A másik koma nem felelt, csak kapta az üveget és szaladt kifelé megmondani a miszisznek, hogy az ecetet többé ne merje ködmönleves üvegekkel összekeverni, mert abból baj lesz. A miszisz aztán rendbe hozta a dolgot, mert elővette a testhezálló ködmönlevet és úgy ellátta a két komát, hogy azok csak másnap tértek magukhoz, amit még mostan is szégyelnek.

Homesteaden egyik miszter felcsoptott "kontrektornak" és először is a saját részére épített házat és egyre azt hajtogatta, hogy olyan házat fog építeni, hogy azt mindenki meg fogja bámulni. Igérete be is vált alaposan, mert a népek igazán megbámulják a miszter építését. Mikor ugyanis a ház elkészült, azonnal bele muffoltak és a butor elhelyezésénél megtörtént az a furcsa eset, hogy egy nagy bolond ágy sehogy se fért el a kicsire szabott "rumba". Az építőmester mindenáron bele akarta szoritani és addig-addig nyomták a nagy ágyat a szűk szobába, míg az helyet csinált magának és pedig úgy, hogy a szoba egyik falát teljesen kinyomta. Az építőmesternek lepedőből kellett új falat rögtönözni, hogy a kellemetlen hideg ne menjen a lakásba.

Most a miszter nem szívesen látja, ha valaki megbámulja az ő építését. És ha valaki mégis merészkedik megkérdezni a "kontrektor" misztertől, hogy milyen házat építene másnak, mikor a saját magáét is egy "elfuserálta" akkor azt mondja, hogy "ez a sajátom, majd meglássák, hogy a tavaszon fogok majd valakinek építeni, de azt már mindenki bámulni fogja, mert olyan cifra lesz."

SZERENCSE

Egy ur bemegy a sirkőkereskedésbe és kiválaszt egy sirkövet.

— Hogy ez?

— Nyolcvan pengő

— Egy ilyen kis sirkő nyolcvan pengő? Az drága. Adja hatvanért.

— Nem tehetem... Ezt is csak azért adom olyan olcsón, hogy máskor is legyen szerencsém.

MUFFOL MISKA

FÖBURDOS SZAVALATAI

BENNE vagyunk nyakig a farsang-ban, most aki legény a talpán, hát órájtosan eljárhat a Kállaji kettest. Én már el is jártam egypárszor, de hosszú még a farsang, oszt addig többször is eljáró, mer mit ér a zélet, ha még csak ki se táncolhat magát a zember. Hát nem igaz?

Homstád környékin meg a zegyik vezérburdosnak vót egy igen fájtinos kutya, akirül aszonta a bodi, hogy valóságos kájer fajta. Igen szerette vóna férhe adni oszt addig járt Picburgba, ameddig nem tanált egy takaros vőlegényt, csakhogy ott 25-öt tallért kértek tüle a lájszniért. A bodi egy cseppet sokalta, de azutég mégis csak leszurta a fizetést. De igen félt attul, hogy a miszisz ha megtuggya, hát felemeli a zadókócsot. No, de nem lett baj, mer a bodi igen kidöfte a mejjét krizmuszkor oszt megbiztatta a misziszt, hogy nagy pénz áll a házhoz, ha meglesz maj a kutya-komaság.

Kutya hidegek vannak most oszt a misziszek egyre izengetnek, hogy kifogyott a zapró fájok, hát nehezen tudnak begyutani a masinába. No, mondok, csak nem kell busulni, mer minden takaros miszisznek apritok maj eleget.

Jóralavó magyarok

Ujév után a következő jóralavó magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Potoma Péterné Bretz, Bumbulucz József New Castle, Tanay F. Detroit, Kovách János St. Clairsville, Kuti Tamás Sharon, Andaházy A. Sándor Pittsburg, Pohl János Dayton,

Fogadják a Dongó köszönetét.

Mit irnak az előfizetők?

K. Kemény ur! Engedje meg, hogy visszatérése alkalmából üdvözlöm a magyar Isten hozottal. Mint család-apat különösen is üdvözlöm, de önnek nagy családján kívül van még egy nagyobb családja is, amely család tagjait érdemes és nagybecsült írásai-
val sokszor megvigasztalja. Ezen családtagok közé tartozom én is és azért nagybecsülésem jeléül meghatalmazás nélkül igyekeztem önnek egypár előfizetőt szerezni, akikért itt küldöm az előfizetési díjakat. Az összes nagy és kis Dongóknak a legboldogabb újévet kívánom, vagyok magyaros tisztelettel

Bretz, W. Va. Potoma Péterné.

Először is magyar szokás szerint boldog újévet kívánok, azután pedig köszönetet mondok azokért az írókért, amiket a Dongó-ban és az Amerikai Magyar Népszavá-ban olvastam Egerről. A feleségem különösen is ellágyul, amikor Egerről olvas és ugyancsak hullatja a kövér könnyeket. Mi is szeretnénk még egyszer élénkelni a Cifra-kapu utcában: "Régesrégén jártam én e tájon, itt maradt el boldog ifjúságom." Szeretném még egyszer keresztül futni az Egedet, a Tibát, a Szurdokot és a Várhegyet ugy, mint valamikor fickó koromban. És ha ezek látnának, akkor bizonyosan azt mondanák: "Isten hozott te ember-roncs, hát mi lett belőled"?!
Valamikor én is jártam Egernek minden felső iskolájában. Végigjártam a nyolc gimnáziumot, a papnövel-dét, a Lyceumot az első osztálytól a theológiáig és ott is jártam, ahol valamikor Kristonn püspök és Kemény ur voltak sorosok. Igaz, hogy én csak a javitást és a meszelést végeztem mindenütt, de azért mindig szeretettel és hálával emlékszem vissza a kedves Egerre.

Cleveland, O. Krupa Gábor

A Dongónak mellékelem a három beteget s az ujesztendő alkalmából kívánok a Dongónak sok-sok beteget, kedves szerkesztőjének pedig friss, jó egészséget, hogy még számos újévet megérhessen és kuruc maradjon egész életében.

Lorain, O. Mitró András.

Miután lejárt az előfizetésem, itt küldöm a három beteget és azt akarom, hogy mindenki fizessen, akinek lejárt az előfizetése. Mert aki a leg-rövidebb idő alatt nem ujitja meg előfizetését, azt ne vegyék fel a szépségversenybe.

Carteret, N. J. Katona János.

Kedves Kemény ur! Fogadja szív-ből jövő, igaz gratulálásomat ahhoz az igen megérdemelt kitüntetéshez, ami odaát érte az óházában. Én az ujságokból minden betűt elolvastam, ami kedves Kemény urról volt írva és együtt örültem önnek. El is határoztam, hogy mihelyt az isten visszavezérli ami drága költönket, mindjárt megrendelem a Dongót. Amit ezenel meg is teszek. Itt küldöm a három beteget. Igaz hive:

Duquesne, Pa. Tóth János.

MAGYAROM!

Vizkeresztkor fürdessenek meg az Erie-tóban, ha potyán olvasod a Dongót.

GYANU

Grün így szól Kohnhoz:

— Te, én azt hiszem, hogy a feleségem megcsal

— Honnan gondolod?

— Nagyon erősen gyanakszom. Mert már ötször történt meg velem, hogy ha korábban megyek haza, a szobaajtót mindig zárva találok.

— Na hallod, ez még nem jelent semmit.

— Nem? Én pedig azt mondom, igen. Mert mikor zörgök az ajtón, mindig valami suttogást hallok: "Pá, drágám, azt hiszem, hogy ez a vén számár urad jött haza."

BETEG.

— Nagyságos ur, kérek háromnapis szabadságot, meghalt a nagybátyám.

— Mil volt a nagybátyád?

— Beteg.

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

A leghiresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is el-muffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.

CSER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE. DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek muni-ció kell ebben a száraz világban, hát csal: szóljon neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

Dr. L. H. HERBERT

VOLT EZREDORVOS
8005 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

UJESZTENDŐ alkalmával az amerikaiak ujévi fogadalmat (Resolutions) tesznek. Egyik ezt, a másik pedig azt fogadja meg és aki gerinces ember, rendszeren meg is tartja fogadalmát. Az amerikai magyar lapok rendszer szokás szerint elmondták a boldog ujesztendőt, sőt egyesek finom pestises szokás szerint "kellemes" ujesztendőt is kívántak, de ujévi fogadkozást vajmi keveset láttam az amerikai lapokban.

Igazán jólesett, amikor a South Bend-ben megjelenő "Városi Élet"-ben elolvastam az "Ujévi Rezolúciónk" című cikket, amely minden kertelés nélkül egyenesen megmondja, hogy mi az amerikai magyarság kötelessége. Az érdekes, a becsületes cikkből leközlöm a következőket:

"Nem, kedves olvasó, nem azzai akarunk bosszantani, hogy mondj le kedvenc ételedről, italodról vagy pipádról, mert hisz ezt valóban dőreség volna tenned. Azt sem ajánljuk, hogy máról holnapra amerikaivá légy, mert ez is roppant nehézséggel jár egy igazi magyarnak. Hanem arra már joggal figyelmeztethetünk, hogy — ha már magyarnak születted — becsüld meg, ami magyar.

Hogy jó magyarok lehessünk, e három dolgot kell betartanunk:

Szeressük, ahelyett hogy bánanánk egymást, tartsunk össze, ahelyett, hogy pártoskodnánk és gyámolítsuk a szülőházát, ahelyett, hogy még jobban széttepní segitenénk...

Hogy jó magyarok lehessünk, kötelességünk a szülőházánk gyámolítása. Hiában mondja valaki, hogy jó magyar, ha nemzetével annyit sem törődik, mint a kinaikkal vagy a világ bármely nációjával. Amerikán kívül, mely a megélhetést adja, sorsverte szülőházánkról kell elsősorban gondoskodnunk, mely nekünk és otthoni véreinknek az életet adta. Aki Magyarországot gyalázza, az a magyar nemzet ellensége, és aki ellensége saját nemzetének, az hazaáruló, kit az egész világ megvet.

A szülőháza fogalma teljesen összeegyeztethető a szülőanya és a család fogalmával. A szülőháza a nemzetnek, a szülőanya az egyesnek életadója. Hogy azonban a mi szülőházánkat oly könyörtelen csapással sújtotta a sors, ezért épügy nem megvetendő, ahogy a szegény szülőanya sem az.

Mi indianai magyarok, csak csöpp vagyunk a tengerben ahoz, hogy anyagi gyámolításunkkal Magyarország gazdasági vagy politikai helyzetén lendíthessünk, de ki vonhatja kétségbe, hogy ha egyszer a szent ihlet megszállna bennünket és közös fellépéssel felvilágosítanánk a washingtoni kormányt nemzetünk ellen elkövetett igazságtalanságokról, hogy ez a kormány nem éreztetné hatalmi súlyát mindazokkal, akik a magyar nemzetet nyilvánosan megfojtással fenyegetik? Senkisé vonhatja kétségbe. Csodálatos tehát, hogy ezt az egyetemes fellépést mégis miért kerüljük, miért nem veszünk magunknak annyi akaratot és lelkibátorságot, hogy testvéri módon összejűve egy új vérszerződést kössünk hazánk s nemzetünk sorsának enyhítésére.

E lapnak az az ujévi rezolúciója, hogy egy ilyen egyetemes fellépés lehetőségét elősegítse, azért ajánljuk olvasóinknak, sőt kérjük őket, hogy tegyenek hasonló fogadást. Egyelőre csak a fogadást tegyék meg, a többi aztán már magától jön, mert a

magyar megtartja fogadását. Óh mily szép, mily boldog ujesztendőnk volna akkor, ha egy ilyen dolgot megvalósíthatnánk?"

Egyszerű beszéd ez, de magyar beszéd és becsületes beszéd! Az amerikai magyarság igenis segíthetne agyonsanyargatott, elousztulásra kárhoztatott testvéreink, csak egy kis akarat kellen hozzá. Kezdjünk hozzá tehát az akaráshoz és ha másként nem lehet, akkor váljunk kétfelé. Menjünk jobbra mindazok, akik testvéri szeretettel segíteni akarunk a szülőházán és annak fiain, s menjenek balra azok, akiknek az a gyönyörűségük, hogy még itt is bele-rugnak a siró, szenvedő és agyonkínzott szülőházába. Verődjünk össze azok, akik nemcsak szóban, de szivben is magyarok vagyunk, s ne nézzük tovább tátott szájjal a magyar szülőháza vergődését, a magyar nép lassu halódását. Álljunk hát össze, magyarok!

BIRÓ ELŐTT.

Biró: Tudja, hogy mi fog történni magával, ha hazudik?

Néger vádlott: Igen. Égni fogok a pokolban.

Biró: Ugy van. És mi fog történni, ha igazat mond?

Néger vádlott: Akkor, akkor biztos, hogy elveszítjük a pert.

EMBERE VÁLOGATJA

— Neked is annyi bajod van a kiadásaid fedezésével?

— Ellenkezőleg: nekem a fedezet elől való meneküléssel van bajom.

DISTINGVALJUNK.

— Az én férjem mulatókban tölti az éjjeleit!...

— Olyan gazember?

— Dehogy! Pincér!

BOGÁRKÁK KÖZÖTT

Első bogárka: Azt hallottam, hogy pókert játszottál a méhecskével. Nem fogott gyanut?

Második bogárka: De igen. Rajta csipett.

ESETEK

Kiss Sándor south riveri lakos honfitársunknak volt egy igen értékes fajkutyája; a nevét is megmondták a kutyának, de az már most úgy sem fontos. Elég az ahhoz, hogy nagyon sokat érő kutya volt. Abban volt az értéke, hogy igen jó házőrző állat volt. Megvédelmezte az az ellenségtől nemcsak a házat és családot, de rá lehetett volna bízni a fehér bankot is; olyan egy kutya volt ez. Csak az volt a baja, hogy ez a nagy megbízhatósága csupán addig tartott, míg a bolond órája nem jött.

Tetszik tudni a kutya him volt, vagyis hogy kani. És mikor az ideje rájött s elkezdett a kutya kisasszonyok után futkosni, akkor a szent se birt vele. Nem lehetett azt otthon tartani se jó szóval, se fenyegetéssel. Csak ment és ment. A végén is már annyira ment, hogy majd sohasem volt otthon. A ház meg őrizetlen.

— Így már nem ér semmit az élet evvel a disznó döggel — fakadt ki nagy mérgesen Kiss Sándor, a gazdája mikor látta azt, hogy az állat milyen kupciherkodásra adja magát állandóan. Valamit kellene tenni, de mit?

Hallotta ő azt már, meg olvasott is róla, hogy van arra mód, mikor ilyen kikapós parázna ebeket mőresre lehet tanítani, de ahhoz operáció szükségeltetik. Azt meg ki tudja elvegezni?

Persze ha otthon volnánk az óházában, könnyen elvégezné a kanász, mert az ért az ilyenhez; de hát itt Amerikában ha az egész országot egybe vesszük is, talán nincs is kanász.

Épen ezt panaszkodta Kiss Sándor egyik bodijának, névszerint Marosi Pistának, mire az azt felelte, hogy ő tud ilyen embert.

— Itt Szót Liveren?

— Itt Szót Liveren.

— Akkor jó miskár lehet, valóille-tő?

— Mátyás István.

— Mátyás István, Mátyás István, ismerem igen jól, de csakugyan ért-e hozzá?

— Bizony hogy ért! Hire volt annak még óházában. Olyan miskároló ember volt az, hogy a hire elterjedt

Törökországig és mikor a török császárnak meghalt a hivatalos miskárja, hát őt akarták levinni, hogy ezután ő szerkessze a háramöröket. Csak éppen azért nem vitték le, mert közben a török császár megbukott, most már, hogy nem kell nekik a háremőr, hát így Pesta is kimaradt a hivatalából.

— Akkor már miskár lehet valóságosan.

— Mondom no! szóljak neki?

— Lehet neki szólni, mert én el vagyok szánva mindenre evvel a bitang ebbel.

Igy vonódott be a tanácskozásba Mátyás István is, aki vállalta a dolgot. Meghatározták az időt és helyet, ahol az operáció majd le fog játszódni. Az volt még a kérdés, hogy jelen lesz-e azon a gazda is?

— Én ugyan ott nem leszek, mert nekem a szívem is kiszakadna, ha kinlódni látnám. Én majd csak elmegyek a gyárba, maguk meg értesítsenek telefonon. Hát jó lesz, meg-egyeztek, hogy így lesz.

Kiss Sándor reggel rendes időben elment a gyárba s várta a telefon-jelentést, amit Marosi Pista vállalt magára.

Nem ment a Sándornak a dolog sehogy, mert csak azon járt az esze mindig, hogy mit mivelnek otthon az ő drága kutyájával, a fene ette volna meg a csavargó ivadékát, ha nem lett volna olyan kikapós, most nem kellene ezt megtenni.

Valahányszor csengett a telefon, mindig nagyot dobbant a szív Sándorban, hogy no most mindjárt meghallom, mit végzett a török császár operáló doktorja. De csak nem őt hívták, ennél fogva csak pikkelt tovább, ha ugyan pikkelésnk lehet nevezni azt a munkát, amit az ilyen aggodalmas ember végbe visz.

Egyszerre csak tíz óra tájt megint szól a telefon: brrrr!

És kiáltanak mindjárt Sándornak az officról:

— Hej! Alex! telephone!

Szalad Sándor s ragadja fel a kagylót egyik kezével, a másikban a pikk volt.

— Hallo, hallo, ki beszél ott?

— Marosi Steve.

— Sikerült?

— Még el se kezdtük.

— Mért olyan későn?

— Elszaladt a kutyafül, mikor Mátyás a zsákba akarta dugni.

— Hát zsákba dugják?

— Csak a fejét, hogy ne harapjon. Már benne is van a feje, a két lába meg kikötve madzaggal a sandi két falához.

— Hogy viselkedik?

— Kicsoda?

— A beteg.

— Nyöszörög. No, good bye!

— Hej, ne menj el, most már tudni akarom, mi történik. Hát azt mondd, hogy nyöszörög a szegényke?

— Hogyne nyöszörögne. Maga is nyöszörögne, ha így ki volna kötve a sandi falához, a kést meg épen most élesitenék.

— Még csak most élesíti?

— De már meg is van.

— Aztán már talán kezdik is?

— De kezdjük ám; most már meg várhatja a végét, mert azt mondja a Mátyás, hogy ő megvan vele áncvájra.

Most csend lett egy kevéssé, mi-alatt Kiss Sándor épen letörölhette a verejtéket homlokáról. Ebben a pillanatban a telefonból egy egetverő vonítás hallatszott s utána ismét Marosi adta le tovább a hivatalos jelentést:

— No, kész van.

— Az én kutyám vonított úgy az elébb?

— Maga is csak vonított volna a lighanem.

— Sikerült a mütét?

— Persze, hogy sikerült ami magát a mütétet illeti.

— És a kutya már nem sir szegény pára?

— Tudja tatár, az igen elcsendesedett.

— Talán egy kis tejet adnátok neki...

— Most veszi le róla Mátyás a zsákot, hanem igen is elcsendesedett, nem tetszik ez nekem... mondom... most tátintott egyet...

— Csak nem ette meg a fene?

— De bizony megette azt! vége már ennek, kámpec!

Ennél a szónál hogy: Kámpec — csak kihullott a Kiss Sándornak a pikk az egyik kezéből, a telefon meg a másikkól.

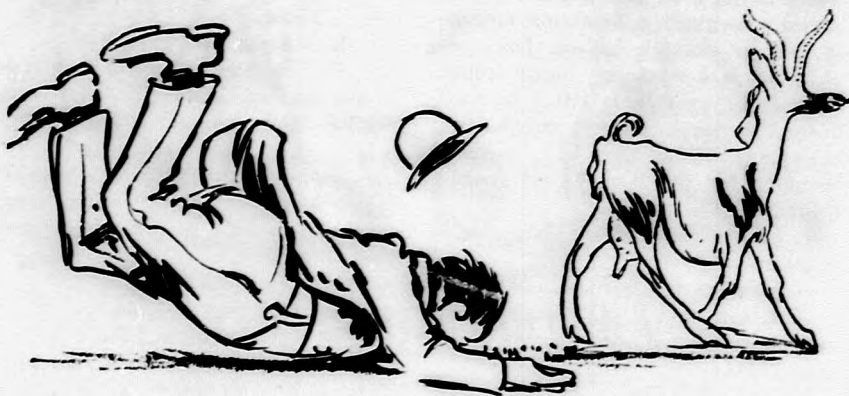
Hogyne! az ember szive nincs kőből.

Később aztán kérdőre vonta Mátyás Istvánt a kutya kiszívása miatt, de az csak a vállát vonogatta, akár egy doktor!

— Well, belehótt, oszt' belehótt. Embörök is vannak, akik az operációba beledöglenek.

Mostmár menjen aztán Mátyás Istvánnal valaki valamire az ilyen beszéd után!

— Ezt vitték volna le a török császárhoz? Szépen nézett volna ki az a török császár! — ezt mondogatta magában Kiss Sándor, ahogy Mátyás Istvánt nagy mérgesen faképnél hagyta

CLEVELANDI KRÓNIKA

CLEVELANDBAN ugyanesak járják a "szuplájz pártik" mindenféle alkalomból. Így akarták meglepni a rokonok és jóbarátok az egyik magyar házaspárt házasságuk tizedik évfordulóján. Az ünnepe t miszter mit sem sejtett a dologról és szörnyen el volt foglalva a pinee "plaszterezésével", hogy több hordó férjen el benne, de nem káposztás. Egy bodi segített a miszternek a este, felé ugyanesak mondogatta, hogy hagyják abba a munkát, mert ő e' akar menni a gyűlésbe. A "helper" bodi is hivatalos volt a "párdiba" és így szeretett volna felkészülni, de a miszter kijelentette, hogy ő be akarja "finiselni" a munkát.

Megérkeztek a vendégek, a menyasszony fejére tették a fátlyolt, a kezébe adtak egy hatalmas esokrot s a menyasszony köryekre fakadt a nagy megindulástól. Akkor jutott az ünneplők eszébe, hogy hiszen völegénynek is kellene lenni a lagzin. Le is ment a koma a pászterező völegényért a pineébe, de az nem volt hajlandó elmenni a lagziba, mert miért nem szóltak neki előbb. — Végre mégis csak felballagott, fejébe nyomták a pántlikás és bokrétás ka'apot. Jól is festett a völegény a plasztteres dseknadrágban.

Később megengedték a vendégek a völegénynek, hogy ruhát válthasson, a vendégek közül egyik miszisz meges'tette a házaspárt cigányul, rázendítettek a cigányok és megkezdődött a lakodalmi vaesora.

A völegény egyik jóbarátja későn érkezett, de azért nem feled-

kezett meg a vö egényről és egy kis jó holdvilágot vitt neki a zsebében. A völegény megértette a jóbarát kaesintását, azonnal felkelt az asztaltól és lement a jóbaráttal a pineébe, aho a primás tanuskodása mellett belekóstoltak a holdvilágba. A völegénynek igen izlett a holdvi ág és kijelentette, hogy abból többet is kell keríteni. Az elhatározást tett követte és a jóbarát elment gépkoesin a völegénnyel oda, ahol a holdvilágot mérik.

Megálltak e tetthelyen, de hogy a koesin nem volt "sztoplájt", így azután egy rézgombos rászólt, hogy miért jár "sztoplájt" nélkül. A völegény azt gondolta, hogy neki minden szabad most és így visszaszólt a rézgombosnak, hogy neki nem kell "sztoplájt". Erre azután a rézgombos rászólt, hogy muffoljon el azonnal a gépével együtt.

El is muffot nagymérgesen a völegény, de a barátja közben lement a holdvilágos pineébe és meglesték a rézgombosok, akik gyanakodni kezdtek, hogy a miszterek a tilosban járnak, mert-hogy igen fényesek voltak már a szemeik a holdvilágtól.

A völegény miszternek csak otthon jutott eszébe, hogy ő ott-hagyta a barátját, rögtön vissza is szaladt érte, de nem találta sehol és így hasztalanul várta reggelig. Csak másnap déután jelentkezett a jóbarát a muzsikus bodinál és ugyanesak panaszkodott, hogy veie nem törődik senki, pedig őt komának szólitották a rézgombosok és bevitték a rá-sos kapu megé.

A rézgombosok ugyanis meglesték a bodit és látták, hogy fizetett valamiért, de az ügyes holdvilágos miszisz is észrevette a rézgombosokat, hamar e kapta a boditól a holdvilágos üveget és kiöntötte a tartalmát. Mikor azután a szaglászok megverték az ajtót, hát semmit se találtak. A vásárló bodit akarták megkapni tanunak és igen faggatták, hogy miért fizetett. A bodi azt felelte, hogy egy régi adósságát ment el megfizetni, de a rézgombosok nem hitték el neki, hogy hajnali három óraker ment volna fizetni holmi öreg adósságot és így elvitték őt magukkal az egyesbe.

Másnap valami ösmerőse kiváltotta a busuló bodit, de a tárgyalásra mégis csak e kellett mennie s ott tiz dollár "koszt"-ot fizetett. Azonkívül pedig másnak a sapkáját vitte el, azért is fizetett két beteget, no meg egy napi keresete is elmaradt s így skba került neki a multság, pedig még csak ki se mulathatta magát szegény bodi. Így azután neki volt az igazi "szup ajz párdija".

ELSŐ

- Mancsi, imádom magát.
- És hány lányt csalt már meg?
- Esküszöm, maga az első.

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg,
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a félhótt is
Táncos kedvű marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.

511 Ontario Str., Buffalo, N. Y.

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA
A RÉGI PÉLDABESZED.

Amelyik clevelandi magyar hámmál
a Halál kopogtatott, jusson ezükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balszemes
intézete, amely a legjobban berendezett
a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja.

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, O
MINDKÉT TELEFON.

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci

MONDOK, hogy a züdnepek miatt csöstitül gyűtt a zaldás meg azutég Istvánnapokat is kellett köszönteni, hát egy cseppet hódkórosak lettünk a Marci-val együtt, így osztég ujévkor nem is válthattam be a zigéretet, hogy maj elmondok egyetmást a zókontris utazásról, akit a zöreg Dongóval cselektünk meg a mult özön.

Hát ugy vót a zegész, hogy mink a Marcival elmentünk előre Nevijorkig vasuton gyalog oszt megvártuk ott a zöreg Dongót a nagydípónál. Oszt, hogy sipkártyánk nem vót, aminthogy nem is lehetett, hát így osztég kispekuáltam, hogy mondok elvigyük a zöreg Dongó pajtáskáját a "Kolompos" hajóra, má mindhogy a hires Nagyörmen Lód takaros hajójára oszt maj véletlenül rajta is maraggyunk. Azutég maj lesz, ahogy lesz.

Ugy is lett. Hogy oszt a vizen vótunk, hát eccer csak egy nagy fene mérgös nimöt aszondi, hogy hun a biléta. Mutogatom neki a juni kártyát a stappoló junyibul, hát aszondi nem gilt. Má mondok megbucsát a zur, de ennél giltebb kártya nincs a világon, mer mink mahónap 30-inc esztendeje vónánk ebbe a derék junyiba egyvégbül oszt még sose löktek ki minket belöle. De a nimöt csak nem egyesült bele oszt aszondi, van-é ösmerösünk a sipen. Mámondok, hogy ne vóna, mikor van. Itt van mondok a zöreg Dongó, hát erre oszt ugy mosojgott a nimöt, akárcsak a legszebb bazsarózsa. Mingyán vitt is min-

ket a zöreg Dongó kovártélyára, oszt mekkérszte tüle, hgy ösmer-é minket. Aszondi a zöreg Dongó, hogy de nagyon. Öreg amérikás vagyok a javából. No, aszondi a nimöt, emmég nem elég a bilétájér, de hogy a zöreg Dongónak nagy vót a becsületi, hát aszongya nem tesznek minket a dutyiba, de hogy végleg ingyen ne mennyünk, hát maj dógozni kell a hajón.

No, mondok, esztet nem engedi meg a stappóó junyi alapszabája, de a Marci csak pislogott, hogy egyesüjkek bele, mer igen félt a zegyestül. Így oszt a zöreg Dongó kibeszélte, hogy aszondi sok magyar van a "Kolompos"-on oszt hogy némejüjkek igen megzavarta a begyét a tengör, hát mink maj vigasztajjuk őket, oszt a Marci krumplit fog hámozni a konyhába.

Hát így oszt beléegyesült a nimöt a zöreg Dongó kedvijér, de azér a hámozásbul nem lett semmi, mer a Marci csudára lefaragta a krumplit, így oszt a fősza-kács ugy kivágta a konyhábul, akárcsak a 21-et. No, de antul több lett a vigasztalásbul, mer-hogy igen takarcs béré vót a "Kolompos" hajón holmi testhez álló szilvórijossal meg fájintós serrel, hát ott vigasztaltuk egymást sztedibe. A Marci ojjat kapott a szilvórijossal pohár után akárcsak a kutya a légy után. — De el is fogyott minden szilvórijom, mer mindég tritoltak a magyar testvérek akár három sipkártya ára is kitelt vóna abbul, akit mink ketten megittunk. Így osztég nem fizetett ránk a nimöt.

Most pedig takaros farsangot kívánok mindenkinek oszt maj a gyüvöre elmondok egyet-mást a kutyás emberrül, aki eccerre három kutyát is vitt innen a zókont-riba.

KIVÁNSÁGOK.

Asszony: Te mindig csak a könyveket bujod. Báresak én is egy könyv volnék, akkor talán velem is foglalkoznál.

Férj: Báresak egy naptár volnál.

— Naptár? Mért?

— Mert akkor minden évben egy ujat kapnék.

UJÉVI VERS

szegény örvendő boldogoknak.

Nem a Mult mult el, hanem a Jövő.
Csak éldegélünk visszafelé
s mint napnyugoti szomorú árnyak,
sóváran futunk Kelet elé.

Jó volna egyszer új napot látni,
ami új fényt vagy új csodát hoz
és akkor kel fel, mikor a régi
elvéhdedten, vakon leáldoz.

De nincsen új nap, új fény, új
sötét;
nincsenek frisszemű világok.
Csak mi vagyunk itt ujak egyedül:
rongyos, fáradt, álmodó bárdok.

És megteremtjük, ami itt nincsen:
az ujat, a szépet, a Jövőt.
Néktek, szegény örvendő boldogok,
Mi, boldogtalanok, szenvedők.

TARNÓCY ÁRPAD

NEM BOLOND

Kohn nagybeteg és az orvos szigorú diétát rendelt számára:

— Étkezés kétszer naponta, könnyű főzelékfélékből a hus élvezetétől pedig teljesen eltiltom.

Három nap múlva újra beállit a doktor, megvizsgálja Kohnt s miután állapotot rosszabbodott, megkérdezi:

— Mondja, Kohn ur, betartja magad az én előírásaimat?

— Ugyan kérem, — feleli Kohn — majd bolond vagyok éhen halni, hogy néhány évvel tovább éljek.

A KALAP

Kohnné a Drechsler-kávéházból jól sikerült délutáni traccs után hazafelé siet, de utközben irtó nagy zápor éri. Miután esernyő nincs nála, a szoknyáját hirtelen felkapja hátulról és a fejére borítja.

Egy ismerőse megy utána, aki rémülten konstatálja, hogy Kohnné hátulról teljesen csupasz maradt.

— Kohnné asszony — szólítja meg — az Istenért hajtsa vissza a fejről a szoknyáját, hiszen hátulról egészen csupasz.

— Nem baj — mondja Kohnné — az már ötvenhatéves, de a kalapomat tegnap vettem.

D. B. STONE

MAGYARUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVED

522 Leader-News Bldg. Cleveland, O.

A Superior és East 6-ik utcák sarkán.

Telefon: Main 7090 és Central 1889.

BEAVERFALLSI HISTÓRIÁK

BEAVERFALLS-ON vadászni ment az egyik bodi még pedig az egész családjával automobilon, sőt egy bodit is vitt helpernek. Mikor elértek a tethelyre, megkezdődött a vadászat. Sokat leskelődtek, de csak nem láttak nyulat. Egyszer azután felugrott valami a fővadász előtt, aki ijedtében nem vette észre, hogy egyszerre két nyul is szalad előtte. Megfordult a fővadász és szaladni kezdett visszafelé, mert azt hitte, hogy valami medve bukkant fel előtte. Futás közben még a puská is elsült, de a vadász nem állt meg addig, míg a másik bodihoz nem ért. Ott azután megnyugtatta a bodi, hogy nem medve volt az, hanem két nyul. Bátorságot kapott erre a fővadász és kimondta, hogy ő azt a két nyulat lelövi mindenáron. El is indultak a kertek felé, mert a helper azt állította, hogy arrafelé szaladtak a nyulak. Lassan mentek a kertek felé és egyszer csak észrevették, hogy a nyul dugdossa ki a füleit. Összenéztek, vállba kapták a puskát és durranottak mind a ketten. Hát meg is volt az eredmény, mert mikor a tethelyre értek, hát ott találták átlótt koponyával a fővadász finom vadász-kutyáját. Nemsokára odament a miszisz is és sirva mondogatta a kutya felett:

— Jaj, szegény kutyuskám, hát kellett neked a vadászat?!

Mivelhog fogadni mindig kell valamire, így azután a beaverfallsi bodi fogadott a barátjával három dollárba, hogy ő karácsony napján szalmakalapban megy el a templomba. A bodi állta a fogadást és karácsony napján a fogadó bodi feltette fejére a takarmány kalapot, a másik pedig tartotta kezében a három dollárt és így ballagtak a templom felé. Az emberek megálltak az uton és bámulva nézték, hogy mi baj lehet a szalmakalap alatt. A bodi azonban állta a dolgot és meg is nyerte a fogadást, de azért kijelentette, hogy nem parádézik többet december végén szalmakalapban,

mert igen megtetszett benne az ifju Lujzának.

Az egyik beaverfallsi bodi úgy gondolkodott, hogy ha már egyszer énekelni tud, akkor jó lenne, ha orgonálni is tudna hozzá. Hozzá is fogott a tanuláshoz és orgonált éjjel-nappal, de mégse ment valami sokra. Végre is kérdezősködni kezdett, hogy ki is tudná őt kottára tanítani. A másik bodi erre azt felelte, hogy van ott egy néger miszisz, az majd kitanítja takarosan. A bodi el is ment a néger misziszhez és megegyesültek abban, hogy 85 cent lesz egy lecke. A néger miszisz el is járt a bodihoz, de az csak sehogyse tudta megtanulni a kottát, pedig annyira tanult, hogy még a verjétek is szakadt róla. Panaszkodott is a barna "ticeser"-nek, hogy aszongya: — "Mi nó van, tu, tri." — A tanító azonban biztatta, hogy: "Ólrajt miszter, csöszt vacs." — Azóta csak vaessol a bodi, de a kottát mégse tudja pedig egypár cipőt is ígért a "ticeser"-nek, ha megtanítja kottázni.

FÖLDIKÉM!

A farsangon el lehet járni a bolondját, de a Dongó mégsem olyan bolond, hogy potyán dongjon.

VELEMÉNY.

— Mondja tisztességes embernek tartja maga Glücket?

— Hát tudja, amikor született, aranykanál volt a szájában, de már azon is idegen monogrammm volt.

BIZTATÓ

Vendég: Mondja pincér, van ebben a salátában valami.

— Pincér: Talán tetszett valamit találni?

— Igen egy két gombostűt.

— Oh az semmi, tegnap egy ur egy egész halászó szerkezetet talált benne.

TYUKNYELVEN

— Miért jár sarki kosztümben, csirke kolléga ur?

— Tudja kedves kolléga, engem hűtőházi tojásból keltettek ki.

SOKAT IGÉRŐ GYEREK.

— A kisfiamtól azt kívánta a tanító, hogy mondjon egy olyan mondatot, amelyben a részint-részint szó fordul elő.

— És mit mondott a gyerek?

— Azt, hogy az én szüleim részint himnemüek, részint nőnemüek.

RAÉR

A tanító becsületességre, tisztességre inti a gyerekeket és azt mondja, hogy csak a becsületes és jó emberek kerülnek a mennyországba.

— Na, gyerekek — teszi fel aztán a kérdést — ki akar közületek a mennyországba jutni?

A kérdésre az egész osztály feláll, csak Mórica marad ülve.

— Mi az, Mórica — kérdi a tanító csodálkozva — te nem akarsz a mennyországba jutni?

— De igen — feleli Mórica — csak hogy én még ráérek.

FÉRFIAK!

Vegyenek vagy béreljenek FARMOT

a kitünő és jól fizető
GENESEEE VÖLGYBEN
(Livingston County)
Nyugati New York

Kitünő alkalmat nyernek itt fiatal farmerek, akik valami pénzzel bírnak. A farmok nagyszerűen megfelelnek tejtermelésre, zöldségek, gyümölcsök, alfalfa, timothy, buzatermelésre, úgy szarvasmarha és bárány nevelésre. Jó utak, piacok közelben, kitünő iskolák és a legjobb vasúti összeköttetés.

Irjon azonnal az alábbi címre:
"H"-FARM DEPARTMENT
LEO M. ALLEN, Manager

LIVINGSTON COUNTY
TRUST COMPANY
GENESEEE, N.Y.

“Samu” panaszkodik

K. Nénik és Bácsik! Az én pikcserem is olyan lassan készül, akárcsak a Lucaszék. De nem is csoda, mert az édesapámnak annyi dolga van most, hogy se vége se hossza. Hát dolog, az van nálunk elég. Édesapám megmutatta nekünk azt a mozgóképeket, a miket Magyarországon vett fel a hortobágyi csikósoknál, azután Pesten, Debrecenben, Miskolcon, Kassán, a Bakonyban, a Balatonnál, Egerben, Mezőkövesden, meg mindenütt, amerre csak járt. Hát volt is nálunk olyan tapsolás, hogy a malter is majd lehullt a falakról.

Azt mondja az édesapám, hogy a néniknek és bácsiknak, meg azután a magyar gyerekeknek is megmutatja ezeket a képeket. Ismerjék meg az amerikai magyar gyerekek azt az országot, ahol a szüleik születtek valamikor. Nézzék meg ezeket a képeket a nénik és bácsik, meg a gyerekek is, mert igen szépek.

Ugy megtetszettek nekem a hortobágyi csikósok, hogy magam is szeretnék felcsapni csikósnak. Az édesapám hozott nekem egy takaros karikást a Hortobágyról, meg azután inget-gatyát Mezőkövesdről, hát kiöltözök és nagy pattogtatást vittem végbe az udvarunkon. Egyszer azután úgy szembevágott a karikás, hogy a cseresznyefát is böngőnek néztem. Akkor elment a kedvem a pattogtatástól, de nem a csikósságtól. Vala-

mikor és is elmegyek édesapámékkal a Hortobágyra.

A karácsony elég jól mult el nálunk, mert csak két széknek tört ki a lába. De azt mondják, hogy a lónak is négy lába, mégis megbotlik néha. Köszönöm a néniknek és bácsiknak a karácsonyi ajándékot. Nézzék meg a mozgó pikcsereken jól, hogyan pattogtatok a hortobágyi karikással. A betegeket pedig küldjék be, mert már két nadrágot elkorcsolyáztam ezen a télen.

RÉGI KORTESNÓTÁK

Bartha Miklós számaron,
Dobóky meg batáron;
Inkább Bartha számaron,
Mint Dobóky batáron.

Meg ezt a nótát is dalolták valamikor majdnem minden kerületben:

Csávolszkynek nincs nadrágja,
Zálogban van a koresmába;
Azért akar követ lenni,
Mert nadrágot akar venni.

Énekelték valamikor Pesten ezt is:
Egyedem, begyedem, tengertánc,
Jókai Mór mit kívánsz?
Nem kívánok egyebet,
Csak egy potya kerületet.

Debrecenben, amikor Münnich Aurél fellépett, csutkát és tengeri kórót vásároltak a választóktól óriási áron, hogy ennek ellenében Münnichre szavazzanak és akkor járta ez a dal:

Az a csutka sovány, de nem édes,
Münnich gazda nem dicsér az téged
Hanem hiszen aki neked szolgál:
Nem érdemel egyebet csutkánál.

Egy felvidéki megyében, ahol nagy vicinális panamák voltak, ezt az épületes nótát énekelték az ellenzéki választók:

Megy a gőzös, megy a gőzös
Vicinális;
Benne ül a, benne ül a
Főispán is.

De nyikorog a kereke,
Pedig még a főispán is meg van kenve.

Borsodmegyében divatos kortesnóta volt a következő:

Ég a szalma, ég a szalma,
A velezdi jegyző kazla,
Égjen bele a jegyző is,
Kormánypárti lett már ő is,
Éljen Hebrony József!
Éljen a haza!

Zalaszentgróton, amikor a kuruc Eitnerrel szemben Robicsek kanonok lépett fel, ezt énekelték a függetlenségiéiek:

Jobb a készpénz, mint a csekk,
Jobb Eitner, mint Robicsek
Nem kell nekünk Robicsek
A hátára bikacsek

A tiszaháti járásban pedig az Uray függetlenségi ellen fellépő főispánra ezt énekelték:

Lónyay az ispánságból
Kicsuszott mint zab a zsákból,
Képviselő akar lenni,
De Uray nem engedi
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

ÉRTESETÉS.

FLINT-en (Mich.) Fordos János honfitársunk volt szíves elvállalni a Dongó képviselőtét. Ajánljuk őt a magyarság szíves jóindulatába.

ÁRUSÍTÁSUKRA,

NAGY LETÁROZÁSI KI
Felhívjuk a tisztelt vevőközönség szíves figyelmét
nagy leltározási kiárításunkra,
amely január 22-én veszi kezdetét.
Saját érdekében kérjük, ne mulassza el ezen pénztakarító alkalmat.
Ez lesz az idény legszenzációsabb szükségleti cikkek kiárítása.

FIVE BROTHERS GEGUSTESTVÉREK

legnagyobb magyar vas- és füstök-
kereskedők Detroitban
8013 W JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.
TELEFON: CEDÁK 1184
A megvett árut házhoz szállítjuk.

Csálinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegyén,
Soes reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.
52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

SCHWARTZ B.
2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra.
Pénzküldés a világ minden részébe.
JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

SZÓT KÉREK

EVTIZEDEKEN át sok mindenféle levelet hozott már nekem a posta. A sok levél között volt nagyon de nagyon sok egyszerű, hanem annál kedvesebb levél. Egyszerű magyar emberek irták a leveleket, de kicsengett az egyszerű evelekből a nagyszerű magyar lélek.

A napokban Székely András magyar testvéremtől kaptam levelet s ennél több örömet kevés levél okozott nekem a földi életben. Közreadom a levelet, hogy minden bánatos, nemtörődöm magyar okuljon belőle. Így szól a levél:

T. Kemény ur! Mellékelve küldök három dollárt a Dongó előfizetésére, hogy is ne küldeném, és kellene, hogy küldje minden Amerikában élő magyar ezt a csekélységet, hiszen az az üzenet, amit nekünk az óhazából hozott, nem a csekély évi előfizetéssel, de talán semmiivel se lehetne megfizetni. Ön nekünk hirt hozott édesanyánk betegágyától s mi jól tudjuk azt, hogy milyen nagy megkönnyebbülés a betegre nézve az, ha meglátogatják és részt vesznek fájdalmában. Én érzem, hogy mi amerikai magyarok sokat könnyíthetnénk óshazánknak fájdalmi elviselésében, ha magyar kötelességeinknek eleget tudnánk tenni.

A Dongó december 15-iki számában olvastam Önnek azt az indit-

ványát, hogy az amerikai magyarság hívja fel az állapotokat nem ismerő Amerika figyelmét a trianoni hóhérmunkára. Ez nagyon, de nagyon jó indítvány és én ezennel felajánlom magam az eszmének tölem telhető pártolására s remélem, hogy ehez hozzájárul minden magyarul érző magyar, aki pedig nem érez magyarul, arra nincs szükségünk. Mert a magyarul nem érző magyarok tették tönkre és vitték bele a szomorú helyzetbe szegény szülőhazánkat, melynek szomorú sóhajtása mindig a fülemben cseng:

Hozzátok fordulok:
Bujdosó fiaim,
Mert tovább nem bírom
Rettentő kinjaim.
Hozzátok fordulok
Én, a letört ország;
Széttépve hervadok,
Mint a letört virág.
De ti ne hagyjátok,
Álljatok mind össze;
Mondjátok meg, hogy ki,
S miért tett így tönkre!

Remélem, hogy ehez hozzájárul minden igaz magyar és eleget tesszünk kötelességünknek. Kérem tessék elnézni az íráshibákat, mert én ezelőtt husz esztendővel 14 éves koromban hagytam el szép Magyarországot és azóta, sokat el-

feledtem a magyar írásból, de semmit a magyar érzésből.

New Castle, Pa.

Székely András.

Ez a Székely András levele, azé a Székely Andrásé, aki husz év előtt 14 esztendőskorában került el a magyar földről. Ehez a levélhez nem kell magyarázat. Akinek fülei vannak, az hallja meg; akinek szemei vannak, az lássa meg; akinek esze van, az értse meg és akinek szive van, az érezze meg mindazt, ami benne van ebben az egyszerű magyar levélben.

Magyar szeretettel
KEMÉNY GYÖRGY

HONFITARS!

Csak nem azt várod, hogy a deresen verjék ki belőled a betegeket?!

NÉPGYÜLÉSEN

Jelölt: Azt büszkén állithatom, hogy vlágéletemben becsületes és tisztességes ember voltam.

Egy hallgató: Ha képviselő-jelölt leszek, én is így fogom mondani.

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek
gyors és pontos elintézése. Pénz-
küldés, jogi tanács és hajójegy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző
Ohio államban. 512 Society for Savings
épületében. Cleveland, O.

TELEFONOK:

Cuyahoga Central 3350-E. Bell Main 5720

Magyarországba

vagy onnan ide

BRÉMAN ÁT

A legnagyobb és leggyorsabb német
gőzhajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajón.

Kizárólag csinos harmadik osztályú
stateroomok.

LESZALLITOTT ARU KÖRUTA-

ZÁSI HAJÓJEGYEK

Felvilágosításért forduljon bármely
helyi ügynökhöz vagy

NORTH GERMAN

LLOYD

32 BROADWAY, NEW YORK.

TALÁNY

MI EZ?

BALATON so so Ber D
so so É

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje:
1927 február 2.

Az 1926 december 15-iki számban
közölt talány megfejtése:

KISKUNHALAS.

Helyes megfejtést küldtek be a kö-
vetkezők:

Bartók István, Orosz Ferencné,
Nagy József, Kovács István.

A jutalmul kitűzött könyvet Nagy
József (New York) nyerte meg.

Hírek "Pencelvániából"

ALLENTOWN-ban az egyik bodi igen
elszomorodott, merthogy elzavar-
ta a háztól a miszisz minden vagyon
nélkül s ráadásul még a "dsél"-ből is
kizavarták a bodit, merthogy még a
dutyiban se kell a szomorú ember. Mi-
kor ezt meghallotta a miszisz, hát
megesett a szive rajta és a "masinát"
karácsonyra ajándékba adta a bodinak,
hogy ne legyen olyan szomorú.

Ettől azután úgy megvizsgáztalódott
a bodi, hogy nemcsak karácsony vil-
áján, de még karácsony napján is bőj-
tölt, de persze ködmönle mellett és
délután úgy elunta magát a hotelben,
hogy elindult a vidékre az ismerősök-
höz. Elég gyorsan meg is tette az
utat, mert reggel tizkor indult és dél-
után ötre ott is volt, de hát nem is
csoda, mert legalább három mértöld-
nyire laktak az ismerősök.

Hogy a masinát hányszor kellett
kihuzatni az árokból, arra nem igen
emlékezett a bodi, s mikor megérke-
zett az ismerősökhöz, végigfeküdt a
diványon és úgy horkolt a kétnapi bőj-
tölés után, kárca egy öreg "indsaj".
A farmer bodi egypárszor oldalba
vágta a horkoló vendéget és kinál-
gatta itallal, de a vendég nyöszörgő
hangon kijelentette, hogy neki nem
ital kell, de az asszony.

A farmer bodi erre elkezdte emle-
getni a Klárát s a horkoló vendég
egyszerre nem volt álmos, hanem in-
kább nagyon is ébren kérdezősködött
a Klára után. A farmer bodi odaszólt,
hogy Klára kint van az istállóban. De
ekkor már a farmer miszisz is meg-
szólalt és kijelentette, hogy nem en-
gedi a Klárát, mert olyan jó tehén
nincs az egész vidéken.

A hortyogó bodi erre bámulatára
csaknem kiesett a saját száján és az-
óta nem tanácsos előtte Klárát emle-
getni.

Ujév napján Ellwood City-ből el-
mentek a bodik Beaverfalls-ra, ahol
erősen fogadkoztak a papnak, hogy ők
teljes erővel hozzáfognak az ottani új
templomra való gyűjtéshez. Ennek
megtörténte után alapos murit csap-
tak és csak késő éjjel indultak haza-
felé autóval, de annyi alkohol volt a
"rédiátor"-ban, hogy a gőze átszállott
a bodik fejébe s az automobil beleke-
rült az árokba úgy, hogy a kerekei is
eltörték. A bodik közül csak a leg-
kisebbnek horpadt be a feje.

A vezető Gyurka bodinak eszébe ju-
tott, hogy Ellwood City-ben a "ma-
gyar hálé"-ban bál van, jó lesz tehát
oda telefonálni a táncmesterért, hogy
táncoltassa ki az automobilból az árok-
ból. A táncmester el is indult és ma-
gával vitte a "drugsztóros" fiát, aki
egy csomó kötszert vitt magával és
bekötözte a sebeket, amikből az alko-
hol párologott. Így azután reggelre
hazakerült mindenki s most azon cso-
dálkoznak a bodik, hogy lehetett a
papnak ilyen robbanó "erkiholja".

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.

AURORA, ILL.: Fodor K. József.

AKRON, O.: Ignác István.

ALLIANCE, O.: Szabó Károly.

ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.

BUFFALO, N. Y.: Höresöky József

és Puj Péter.

BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.

CHICAGO, ILL.: Laky Béla.

CLAIRTON, PA.: Király János.

CLEVELAND, O.: Bazsó András.

COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.

DAYTON, O.: Pohl János.

DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.

FRANKLIN, N. J.: Bene András.

FLINT, MICH.: Fordos János.

GRAY, PA.: Gemeiner András.

HOMESTEAD, PA.: Nagy József.

KENMORE, O.: Tomor Antal.

LEECHBURG, PA.: Takács András.

KULPMONT, PA.: Marosi György.

MILWAUKEE, WIS.: Beleznay F.

NEW YORK, Demeteh K. József.

NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.

NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc

PASSAIC, N. J.: Papp D. Károly.

PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.

PHILADELPHIA, PA.: Kuzman
Antalné.

PHILLIPSBURG, N. J.: Németh
Zoltán.

PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.

ROEBLING, N. J.: Agócs József

SHARON, PA.; Kuti Tamás.

ST. CLARVILLE, O.: Kovács János.

TRENTON, N. J.: Baltovics István

TORRINGTON, CONN.: Soós András.

TUG RIVER vidék: Móra János.

A "Dongó" postája

T. J. Köszönet a szíves elismerésért.
A lapot elküldtük címére.

M. A. Köszönet a betegekért. A ha-
zai dolgokat feladtuk címére.

K. J. Köszönet a 3 betegért. Nem
ártana, ha minden hátralékos követ-
né a jó példát.

K. G. Hát bizony Eger gyönyörű
kis város. Nem csodáljuk, ha sze-
retné még egyszer látni. A betege-
kért köszönet.

Sz. A. "Csak nem fajul el még a
székelyvér" énekelte valamikor a köl-
tő. Hát sokáig éljenek az ilyen derék
Székely-ek.

P. P. A betegekért és a megemlé-
kezésért köszönetet mondunk. Sok
ilyen lelkes magyar asszonyra lenne
itt szükség, hogy felébredjenek a kö-
zömbös magyarok.

S. Sz. A tréfákat köszönettel vettük
és válogatunk belőlük.

J. D. Köszönet a tréfákért. Hát hi-
szen bolondság történik közöttünk
elég gyakran.

J. E. Kivánságának eleget teszünk.
Többeknek. Ugyan, ugyan, hát ki
törődik azzal, hogy a Kovácsék ku-
tyája ugat a kert alatt. Azért kutya,
hogy ugasson. Sose törődjenek azzal,
hogy mit beszél egynehány kapca-
betyár.

Hegedüs Pál

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos
dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt
küld és elad hajójegyet minden
vonatra. — Aki pedig nyakmerek-
ésben van, az kaphat nála bedör-
zölésre finom olajat.

A NAGY MUNKA.

— Mit irsz mostanában?

— Egy hosszabb munkán dolgo-
zom.

— Mi az?

— Összeirom az adósságaimat.

KEMÉNY GYÖRGY
ELŐADÁSA MAGYARORSZÁGI UTJÁRÓL
ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI
MOZGÓKÉPEK

KISÉRETÉBEN MOST

JANUÁR HÓ 18-ÁN, KEDDEN
este fél 8 órakor

a Gegus-ház nagytermében

— volt Peninsular Hall —

DETROIT, MICH.

RENDKIVÜLI ÉRDEKES KÉPEK Budapestről, a Hortobágy-
ról, a Dunántulról, Egerből, a Balatonról, Debrecenből, a Nagy-
alföldről, Kassáról, Székesfehérvárról, Szombathelyről, Mező-
kövesdről és Kisberről és Magyarország több más helyéről.

AZ ELŐADÁSSAL KAPCSOLATBAN
SZAVALAT ÉS ZENESZÁM IS LESZ.

BELÉPTI DIJ EGY DOLLÁR. -- GYERMEKEKNEK 25c

JEGYEK KAPHATÓK: a "Detroiti Ujság" kiadóhivatalában,
Gegus Testvéreknél, Krause Bertalan virágkereskedésében,
(8133 West Jefferson Avenue alatt).

Mindenki nézze és hallgassa meg ezt a rendkívüli előadást.

